

23
H. 25569.
S. 7.

23504 H. 52 8 m j

MICNE SLOVENSKE ZORAVICE.

Zložil
Juri J. Fleišman.

Založil J. Giontini.

II. zvezek.

Cena 40 krajcar.

Tisnil Jožef Blaznik v Ljubljani.

22564. III. H. 8. ind. f.

N = 030029174

M I Č N E
SLOVENSKE ZDRAVICE.

Zložil

Juri J. Fleišman.

Založil J. Giontini

II. zvezek.

Cena 40 krajcar.

Tatisnil Jožef Blaznik v ljubljani.

Slave dom.

Besede in napev J. Fleišman-a.

Andante.

The musical score is written for piano and voice. It consists of four systems of staves. The first system shows the beginning of the piece with a forte (f) dynamic. The second system continues the melody and accompaniment. The third system features a piano (p) dynamic and includes the vocal line with lyrics. The fourth system is a piano accompaniment section with a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand, both featuring a series of repeated notes.

f Mita slava zorna ču--ješ! Kje si draga ti do--ma? Ah na! Triglarom kru--ljuješ alj je krajna zoolje---

na! domje sinov tukaj *p* le domje sinov tukaj *f* le Slave domje ve--či se slave domje večí

Slav---ve dom je ve---či se Slav---ve dom je večí se

se Slav--ve Slav--ve Slav--ve Slav--ve Slav--ve Slave Slav-----ve Slave

dom je veči se dom je sla- - - va veči se se se se se.

dom je Slave dom je Slave dom je Slave dom je Slave veči se dom je Slave veči se.

2.

Alj prot. jugu si postjala?
Okrog - idrije morja?
Alj ob Savi jih peljala?
Si do morja črnega i. t. d.

3.

Alj je Srbija tvoja nada?
Alj mar tukaj ti živiš?
Alj tvoj duh junake vlada?
Da jih k serenosti budiš i. t. d.

4.

Alj je češka tista zemlja?
Kjer sinovi shup žive,
Da ljubezon brate spremlja,
Po edinost hrepene i. t. d.

5.

Alj na Poljskim si ostala?
Da objemaš ljudjane,
Boš le tamkaj ti kraljevala?
Aè poznaš nas rgnobljene?
Dom je sinov tukaj le
Slave dom je veči se.

6.

Vse je naša domovina,
Kj jezik Slave govori,
Vse, ki mati Slave sina,
Sloznost in ljubav uči.
Tu Slavjani smo doma,
To je zemlja Slavjana.

Krajski fantje.

Besede in napev J. Fleišman-a.

Marcio.

Krajski fantje! mi smo mi, Slov-janske kore--ni--ne. ju--naška vžilah te če kri, do na--še domo-

vi--ne. Le krajske ljubce zbiramo se vptuje' ne o---ziramo. Naj gorši so krajnice

le. la la la la la la la la la la la la la la la la la la.

Krajnski fantje mi smo mi,
 ko pesme zapojemo;
 Čes šest faru naš glas leti,
 Korajžo s' dajemo.
 Se snidemo pod lipico,
 Ga pijemo z majolico,
 Poštemo se vedemo.

Krajnski fantje mi mo smi,
 kveriskati začnemo:
 Do Triglava naš glas doni,
 Bo fanta ga častemo.
 Planinam krajnskimi zvest je on,
 Za svoje ljubce ma prikon,
 Od njega se učemo.

Krajnski fantje mi mo smi,
 Veselo rad' živemo:
 Če tuje se mirno zaderži.
 Ah žalga ne storemo;
 Kdor iše zabavliv obrest,
 Pa najde kmal' junško pest,
 Zabavljat ne pustemo.

Zadni korare.

Napev in besede J. Fleišman-a.

Adagio.

The musical score is written for piano in 3/4 time with a key signature of one sharp (F#). It consists of two staves. The upper staff is the treble clef and the lower staff is the bass clef. The melody is in the treble clef. The lyrics are written below the notes. The piece begins with a forte (f) dynamic and ends with a piano (p) dynamic. The tempo is marked 'Adagio'.

f En starček je živel, na vinskih gorah, so pravi je blo na de-

len- - - - skim, de rad je on deržal kozarček v rokah, za- - - hajal k prijatlem je

pev- - - - skim. Ko ura je prišla locitve blo čas, še vzame kozarček in

reče na glas: O- - - če ne- - - deš- - ki glej, še en kozarček zdaj hvalo bom vekomaj vekomaj pev.

2.

Ko sedbe čas pride, zveličan hile,
 Ti veselju s svetlobo obdani,
 Bog oče na tronu pregleda vèrsté,
 Se k Petru obrne pestrani:
 Glej doli se eden zavratmi stoji,
 Z rdečim obrazom ga nekaj skerbi,
 Peter koj perpelja,
 Toži serditi ga!
 Tega gospod le doč' v brezen pehni.

3.

Peklenski so zanjga germado že k'ril,
 Kar hujšmu orožje pripravjo,
 Že davnej bi radi ga v kremplje dobil,
 Bi z vodo napajal ga pravjo.
 Ker vince je ljubil, je služil hudič!
 Mu bomo zavkriti dejoj! bo in krič!
 On bo za v sak bokal,
 Kjster odgovor dat,
 Dosti je tukaj od njega že prič!

4.

Glej starček ves zgrevan pred tronom stoji,
 Bog reče vesele besede:
 Pejd' noter k veselju zdaj večnemu ti!
 Pravičen le sam ga posede.
 Pač pil si na svetu, le vince ti rad,
 Zato ja stvaril s'm tertice stad.
 Piti vesel ga sme,
 kidor ima čist serce,
 Šcer si zivotjenja je večnega tat.

5.

Bog oče prijazno zdaj Petru pove,
 Dè sabo naj starčka pelja,
 Naj vinca natoči mu s terte sladke,
 Znebeski ga soda veselja.
 Z obema rokama je kupco prijel,
 To kviško povzdignil, in reče vesel:
 Oče nebeski glej,
 Se en kozarček zdaj,
 Hvalo bom vekomaj, vekomaj pel!

L. nebel

Ljubenzia domovine.

Besede B. Potočnik-a.

Napev J. N.

Moderato.

The musical score is written for piano in 3/4 time, with a key signature of one sharp (F#). It consists of two systems of staves. The first system has a treble and bass staff. The treble staff contains the melody, and the bass staff contains the accompaniment. The second system also has a treble and bass staff, with the treble staff containing the melody and the bass staff containing the accompaniment. The lyrics are written below the staves.

p Kdor i--ma serce, zna za domovine, za slovenske domovine, raj, za njo rad živi za njo hrepeni nje le njo, bo ljubil veko-

maj, drala laj la lala laj la drala laj la lala lala la drala laj la lala lala lala lala lala lala la laja.

2.

Čversti krajncov rod,
Čist prebiva tod,
Oj prijaznost čista tud cvete.
Vsak prijatla ma,
Zvest objame ga,
Ta navađa stara lahaj je!

3.

Od snežnih planin
Do tertic dolin
Mile pesmice povsod pojo.
Krajnc je rad vesel,
Kaj, da bi ne pel,
Ajemu pesmi iz serca teko!

Milica.

Besede in' nap. J. Fleišman'a

Adagio.

P za---haj za-lu---ješ Mi---ti-ca? za---haj te--ko sol-

vo? al slo---vo jem--lješ, od sve-ta da to---ne ti ser-

ce sej še cvete---jo ro---ži-ce, de sple---ta-la voš ven---ču

ritardando.

a tempo.

he al te za-to ser---ce bo-li kse mo----je ve-----se- li!

2
Tud men' tonilo je serce,
Ko si ranila me;
Tvočilo grenke je solze,
Si posmehovala se!
Cvetele so mi rožice,
Prepevale mi tičice,
Težave ločej sim prestal,
Slove sim tebi dal.

3
Gorje, fantičem, ej gorje!
Kier ne poznajo tic,
Besede njih so zgot taže,
Goltja lepota tic.
Ce se ti smeja prav sladko,
At če solzice nji teko,
Od tega nič serce ne vé
Kiar jezik ti pove!

4
Dekleta ne verjamejo,
Da urno čas hiti;
V lepoti se prevzamejo,
Ki kmalo jih mini.
Ko lica zale oblede,
Oči pa jasne otemne;
Zdihuje na stare dni,
Pa niga _ niga _ ni! U

Bohinjska.

*Moderato.**Besede in nap. J. Fleišman-a.*

p ču-da---polna krajnska zemlja, daleč tebi para ni, ime---nitna

11

sestra Švajca, se od te--be go--vo--ri! 'maš pla--ni--ne in do---ti--ne

de o---ko mi a---ster--mi de o--komi oster--mi dil dil dil da dil---dil---

dil-----dil----dil----dil dil-----dil---d---d-----d-----d-----d---dil.

2.

Mi Bohinci v sredi raja,
Radost sladko vživamo,
Hladna sapica izhaja,
Tu Savico pijemo.

Rožice krasne,
Zvezde jasne,
Mične tukaj vidimo.

3.

Po jezeru ribice igrajo,
Gladko plava ladica,
Tjice spevajo po gaju,
Hlahtna raste travica.

In Bohinka,
Ljuba Minika
Je naj gersa deklica.

4.

Triglav naš je kralj planine,
Premogočni star oče,
On naduši naše sine,
Ne prenažani mejak.

Kraj gorenški,
Raj Behinski
Bodeš mi spomin sladak.

Želja krajca, na plujim.

Beseda V. Urbas-a.

Napev J. Fleišman-a.

Lento.

f Kje pri-jaz--ne ste vi-sa--ve, ki ob--da--ju--te mejdem? Kje predra--ga si dolina
Kje cre--te---če ve planja--ve, vas še kter--krat vidil bom!

f Kjer pre--ži--vil sem mladost, kje vi--ši--na kje plav--ni--na? Kjer le vžil sem tolik radost?

2.

Sije si zlatga časa zlati!
 Blagi ljubeznjivi kraj,
 Kjer so draga moja mati,
 Dragi oče časnaj raj!
 Zarneje tam solnce sije,
 Veter belj hladno pihlja;
 Bol zeleno žito kljuje,
 Bol prijazno vir sumlja!

3.

To da gora' vid ovira/
 Siva megla vmes stoji;
 Se zapstejn oko ozira/
 Vidit dom zapstejn zeli.
 Zgini megla gora' zbeži/
 Perutnice Bog mi daj;
 Me na pluje' več ne veži,
 Da zletim prot domu zdaj.

Modrijan.

Besede in napjev J. Fleismana-a.

Largo. recitativo.

f č mene kdo praša, al ljubiti nam; se slabo obnaša odgovor ne dam, čemu je življen--je kdor

lju--bit nezna nar slaj---ši vesel--ju, grenkost' ne pozna, nar slajši veselja, grenkost' ne pozna.

ritard

2.

Če mene kdo praša,
 At pijem ga rad;
 Le skratkega časa
 Sem vinca jest brat.
 Ko vinca se bliska
 V kozarcu šumi,
 Serce mi zavriska
 V veselju kupi.

3.

Če mene kdo praša,
 Za pesmice glas;
 Se dolg ne odlašaj,
 Zapejem vsak čas.
 Povzdigne se v petju,
 Do neba serce;
 Le petje mi briše,
 Od serca solze.

4.

Idaj ljubim pošleno,
 Ga pijem vesel;
 Zapejem si eno,
 Cel svet bi objel.
 Naj vinca, ljubezin/
 In petje zvisto,
 Me spremi po svetlo,
 In petje v nebo.

Bes. V. Burnek

Vinogradniki.

Nápis J. Fleišman-a.

Allegro.

f Komaj od--le--zesneg, da se po--kaže breg, smo vi--no--gradniki že na nogah,

f kopljemo re--žemo, ter--ti--ce ve--že--mo, znovim za--upanjem v starga Bo--ga!

2.

Nij se poti obraz,
Naj nam kaplje od las;
Mi smo prevržani,
tič neda nič.
Petna je tertica,
sladkiga grozdica;
Da se udtrajo,
koli v zemljo.

3.

Radostno tergamo,
Sede napolnimo;
In spet počivamo,
S tertami ored.
Bratci nadtimo si,
Zdravi recimo ji;
Bodi zahvaljena,
Milost nebes.

4.

Vse vinogradnike,
Naše tovornike;
Zivi zdaj dokaj let,
Irog in okrog.
Gorenci-Notrajnci,
Dolenci-Stajarci,
In kjer terta rodi,
Vse naj živi.

Nevesta.

Napev in besede Samar-ja.

Adagio.

p Ljubca me-ja, kaj si strila davi družga ljubiti greš. Oh za-kaj si prelo-mila mi prise- -- go al ne

veš! Koljkokrat s mi obljubvala večkrat ro-ko mi podala in si rek-la ljubček moj! jestim tvoja ti si maj.

2.
 Vč ne ves, se več ne spomniš?
 Kar še jest, tak dobro vem!
 Tak povej, zakaj prelomiš?
 Mi prisego, potlej grem!
 Oh kako sem se jest spekel,
 Oh zakaj ti nisim rekel;
 Da ne maram več zate,
 Ko si jela, ljubiti me!

3.
 Čes vse sem te jest ljubil,
 Dušo dal bi bil zate!
 Mislil sem ne bom te zgubil;
 Pa odpadlo mi je vse!
 Rajtala si bil nevesta,
 Pa si ratala nezvesta;
 Al bte mogel še ljubiti!
 Pojdi, pojdi se soliti!

Besede Kurnik- a.

Nar lepši.

Napev J. Fleišman- a

Allegro.

The musical score is written for piano in 3/4 time. It consists of two systems of music, each with a treble and bass staff. The lyrics are written below the notes. The first system ends with a double bar line and repeat dots. The second system begins with a piano (*p*) dynamic marking.

p Lep--si re--ži--ce ro--di--la, še no--be--na ni pomlad
 ka---kor ti pre---dra--ga mi---la, si na ra---ve/ red--ki

sad. zar--ja si---je ti zo---čr---sa ti---ca so ko ti---lje

ad lib.

cve-----t, sta--bo bi--le bi ne--be--sa, gorsi nima ce--li--svet.

2.

*Kider te vidi se zavzame,
 Vsi bihje se mu zdiš;
 Tvoj pogled ljubezen vname,
 Vse cnake prekosiš.
 Tudi mene si ranila,
 Moji duši mir kalis;
 V celem svetu ni zdravila,
 Ako ti me ne zvedriš.*

3.

*Ti si vredna ose ljubezni,
 Meni zdiš se božji dar;
 Da bi skoraj te na desni,
 Drug moj pehjal pred altar.
 Zlate perstane menjala,
 Zvesta biti mi osigdar;
 Sveta vez naj zavezala,
 Srečni bo zakonski par.*

Okrogle.

Národné.

Allegro.

p So pes--mí o---krog--le, praň lah---ko za---pet; *f* ko

ble bna štir' og--le, bne mođe po svet'. *pp* didl ađ didl didl dom dom

didl dom dom didl dom dom didl ađ didl didl dom dom didl dom dom dom.

ff

Na krepko ročice,
Pošteno serce;
Na bistro glavico,
Bom gledal osele.

Ne čakam pod oknom,
Raj pejdem drugam;
Kjer gorši dekleta,
Odpirajo nam.

Tak modre zvijače
Sto moških nezná;
Kic sam ena ženska
Če tevi moža.

Zasmeja se mile,
Kerovca spemlad.
Se na me naslone,
Pusti se kušvat.

Ti praviš me ljubiš,
Da rada me imas,
Kušujes, objemas,
Pa družga štemas!

Pšenice sim mlatil,
In bob sim sadil;
Na podu sim Nicken
Pri plesu vertil.

Aj ti serborita,
Ostudna pašast!
Ze drugih si sita,
Čes meni dopast!

Je bela ko mleko,
Rudeča ko kri;
Zaljubljeno gleda,
Na smeh se derži.

Je zvezdica štela,
Kadar je šla spat;
Je fanta kušnila,
Za vsake enkrat.

Si hodil za mano,
Pa nič nis' dobil;
Škerjavce zamudil
Pepel pa ni' živ!

Jež nočem bogate,
Daš zlahka me sil',
Daš štela mi zlate,
Pri vsakem kosil'.

Penoč' je vas vala,
Ni marala nič,
Je mat' je lasala,
Je vpila ko ptič.

Ko sonce gor pride,
Pa okno odpre;
Del gleda v dolino,
Če ljubček mem' gre!

Okrogle hčesla,
Se zmiram verte,
Zakaj te dekleta,
Za fanti teč!

Gre Janez od doma,
Zavrisha glasno
Naraj pa pristoka
Škervavo glavo.

Je gledal pod oknom,
 Je zlezel na gank,
 Tu star se priplazi
 Ga vseka čez vamp.

Možena živi le
 Zvesto' za moža,
 Pa najbolj poštena
 Ga vsak dan goljfa.

Ruke je presila,
 Da v' hitro šel dam,
 Ki je mela že skrit' ga
 Fantiča not' v hram.

Mlada ma rada
 Le jezik sladak,
 Stari dopade pa
 Kruhek mehak.

Je piške prodala,
 Demu šla po pot;
 Je spremlja s kosarne,
 Ku' belé gospeid.

Oheli se plači,
 Vse ljube noci,
 Pri drugih se pači,
 Lek meni ga ni.

Se joka, zdihuje,
 Tpije gorje -
 Razsaja, trepeče,
 Si ruje lasi.

Je huda bla zima
 Je kurila peč
 Je kozuh zaflikan
 Ki gorak ni več.

Golobe sovraži,
 Če k' sije se -
 Bolj rada ma mačke,
 Vjih kremplje ojstre.

Je kaša pogreta,
 Se mi slinc cedé,
 Ali šest let obeta,
 Pa k' drugi zdaj gre!

Nar gerši je Jerca
 Zupanova heč
 Ma lica rudeče
 Pa černe oči.

Je jagujela pasta,
 Sim data soli,
 Je santa štemala,
 Iz druge vasi.

Gosposka je zrela,
 Tih pride pri stran',
 Pa mežkega zvije,
 In pričó ga kan'.

Je klicala pite,
 Preštela ovce,
 Pastirja zmerjala,
 Pobrala terske.

Proso je omela,
 Oterta je lan;
 Za santa plačvala,
 Je vince v ljubljan'!

